



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: 11 P-105/2022-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj tužitelja: 1. HOTELI VODICE d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872 i 2. Rudan d.o.o., Žminj, 9. rujan 1/H, OIB: 84430586938, oboje zastupanih po punomoćnici mr.sc. Sonji Bulić, odvjetnici u Puli, protiv tuženika: 1. SPV ZA SANACIJU d.o.o., Zagreb, Jurišićeva 1, OIB:37066802433, zastupanog po punomoćniku Ivanu Matiću, odvjetniku u Zagrebu, i 2. NLB INTERFINANZ AG. u likvidaciji, OIB:43668676136, 8002 Zurich, Beethovenstrasse 48, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović iz Zagreba, radi isplate, izvan ročišta, 19. srpnja 2023.

r i j e š i o j e

Odbacuje se tužba u ovoj pravnoj stvari.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 6. srpnja 2021. podnijeli protiv tuženika u ovosudnom predmetu posl. br. P-47/2018 tužbu glavnog miješanja, međutim, pošto je taj predmet već bio u fazi drugostupanjskog rješavanja povodom žalbe, ovaj sud je rješenjem od 24. svibnja 2022. razdvojio postupanje povodom tužbe glavnog miješanja te je povodom iste formiran ovaj spis predmeta.

2. Tužitelji u tužbi, u bitnome, navode kako je između njih sklopljen Ugovor o okvirnoj liniji zajma br. 01/2021 od 31. svibnja 2021. na iznos glavnice od 2.000.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke uvećano za ugovorne kamate, eventualne zakonske zatezne kamate te troškove prisilne naplate zajma, na teret nekretnina položenih u k.o. Vodice, koje su u vlasništvu tužitelja ad. 1., a na kojima, u većini, postoji i upisano založno pravo tuženika ad. 2. Čl. 6. toga ugovora tužitelj ad. 1. se obvezao čim ishodi ispravu koja potvrđuje da su tražbine osigurane hipotekama upisanim pod brojevima Z-8033/2006, Z-9202/2010 i Z-786/14 kao i čim se izvrši brisanje zabilježbe ovrhe upisane zemljišnoknjižnim rješenjem br. Z-6062/2020, sukladno odredbi čl. 347. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 94/17 - službeni pročišćeni tekst, 152/14, 81/15 - službeni pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: ZV) a na temelju tog Ugovora i isprave kojom se dokazuje i potvrđuje prestanak naprijed navedenih tražbina zatražiti i ishoditi uknjižbu prijenosa hipoteke na tužitelja ad. 2. Sukladno navedenom, tužitelj ad. 1. je zatražio upis zabilježbe

pridrži prvenstvenog reda ranijih hipoteka tuženika ad. 2. za upis nove hipoteke. Nadalje, između tužitelja je sklopljen i Ugovor o okvirnoj liniji zajma i 31. svibnja 2021. na iznos glavnice od 7.000.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan isplate zajma. Tim ugovorom je dogovoreno zasnivanje založnog prava u naprijed navedenom iznosu također na nekretninama u vlasništvu tužitelja ad. 1., a na kojima, u većini, postoji i upisano založno pravo tuženika ad. 2. Kao i za ranije sklopljeni ugovor tako su i u ovome tužitelji ugovorili, sukladno čl. 347. st. 2. ZV-a, a na temelju Ugovora i isprave kojom se dokazuje i potvrđuje prestanak tražbina osiguranih predmetnim hipotekama, zatražiti i ishoditi uknjižbu prijenosa hipoteke sa tuženika ad. 2. na tužitelja ad. 2. Nadalje, sukladno odredbi čl. 103. st. 3. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine br. 63/19, 128/22; u daljnjem tekstu: ZZK) kad založni vjerovnik predlaže upis brisanja založnog prava potrebna je suglasnost vlasnika nekretnine. Tuženik ad. 1. je pravni slijednik založnog vjerovnika JABA odnosno pravni prednik Ktitor d.o.o. koji je aktualno upisan kao nositelj založnog prava na predmetnim nekretninama, stoga je već samo i temeljem ovog čl. ZZK-a njegov tužbeni zahtjev neosnovan jer ne raspolaže suglasnošću vlasnika nekretnine za brisanje navedenih založnih prava. Tužitelji navode kako je tražbina tuženika ad. 2. prestala prijenosom iste na tužitelja ad. 1. u postupku povećanja temeljnog kapitala temeljem Ugovora o ulaganju prava – tražbina u društvo, sklopljenog između tuženika ad. 2. i tužitelja ad. 1. Naime, nakon sklapanja sporazuma temeljem kojih je tuženik ad. 2. stekao založno pravo nad tužiteljem ad. 1. je otvoren postupak predstečajne nagodbe rješenjem FINA-e od 22. kolovoza 2013. U tom postupku je tuženik ad. 2. prijavio svoje potraživanje i dostavio obavijest o razlučnom pravu. Ovosudnim rješenjem od 23. prosinca 2013. odobrena je predstečajna nagodba između tužitelja ad. 1. i vjerovnika. Predstečajnom nagodbom je određen način namirenja tražbine – zamjenom potraživanja za dionice. Određeno je da će se izvršiti dokapitalizacija – povećanje temeljnog kapitala društva tužitelja ad. 1. unosom prava – tražbine vjerovnika tuženika ad. 2. u temeljni kapital, a temeljem kojeg će tuženik ad. 2. steći dionice tužitelja ad. 1. Prilikom povećanja temeljnog kapitala društva unosom potraživanja, tražbina prema društvu se u tom slučaju prenosi na društvo, pa tako uslijed sjedinjenja dolazi do prestanka obveze prema onome tko mu je tražbinu prenio. Slijedom iznesenoga, a budući da je tražbina tuženika ad. 2. prema tužitelju ad. 1. prestala sjedinjenjem, ispunjeni su uvjeti za prijenos hipoteke koja je osiguravala tu tražbinu na novu tražbinu (tražbinu tužitelja ad. 2.). Budući da tužitelj ad. 1. ne raspolaže priznanicom kojom se dokazuje prestanak tražbine osigurane predmetnim hipotekama to podnosi ovu tužbu kako bi ishodio presudu temeljem koje bi mogao biti izvršen prijenos hipoteke upisane u korist tuženika ad. 2. na tužitelja ad. 2. Zaključno, presudom tužitelji traže da se utvrdi da tuženik ad. 1. nema suglasnost vlasnika nekretnine (tužitelja ad. 1.) za brisanje založnih prava pa stoga to nije ni ovlašten tražiti.

3. Tuženik ad. 1. u svom odgovoru na tužbu, u bitnome, navodi kako predlaže tužbu odbaciti kao nedopuštenu, a podredno odbiti kao neosnovanu. Ističe kako tužiteljima (kao tužiteljima glavnog miješanja) nije dopušteno miješanje u ovu parnicu jer oni predlažu donijeti deklaratornu presudu. Međutim, sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 (i 96/08), 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; u daljnjem tekstu: ZPP) nije dopušteno deklaratornom presudom tražiti da se utvrdi postojanje činjenice. Nadalje, ističe kako tužitelji potpuno pogrešno tumače odredbu čl. 103. st. 3. ZZK-a jer se ta odredba odnosi na situaciju u kojoj založni vjerovnik za brisanje svog založnog prava mora imati

suglasnost vlasnika nekretnine, a ne za brisanje tuđeg založnog prava – što je ovdje slučaj.

4. Tuženik ad. 2. u svom odgovoru na tužbu, u bitnome, navodi kako nije jasno u čemu se sastoji pravni interes tužitelja za podnošenje ove tužbe. Također, postavlja se pitanje koji je pravni interes bilo kojeg od tužitelja kad niti jedan od njih nije vlasnik svih nekretnina koje predstavljaju predmet ovoga postupka. Ističe kako nije jasno ni koji je interes tužitelja ad. 2. da upiše založno pravo na nekretnini koja je u njegovom vlasništvu. Isto tako, tuženik ad. 2. smatra da je trebalo odbaciti i tužbu glavnog miješanja budući da se ista podnosi u parnici za koju stoji kako određena osoba u cijelosti ili djelomično traži stvar ili pravo o kojem između drugih osoba već teče parnica, a u konkretnoj pravnoj stvari tužitelji ne traže stvar ili pravo već je njihovo traženje usmjereno isključivo na utvrđivanje postojanja odnosno nepostojanja suglasnosti vlasnika nekretnina. Isto tako, nesporno je kako pravni interes tužitelja ne postoji za isključivo deklaratornu pravnu zaštitu kad se ostvarenje potpune pravne zaštite može postići kondemnatornom ili konstitutivnom tužbom. Ističe kako se tužitelji pogrešno pozivaju na odredbu čl. 103. st. 3. ZZK-a budući da je suglasnost vlasnika nekretnine za brisanje založnoga prava potrebna samo onom vjerovniku koji želi brisati svoje založno pravo. Zaključno, tuženik ad. 2. obrazlaže kako mu nikako nije prestala tražbina koja je osigurana zabilježenim založnim pravom jer njegovo potraživanje nije namireno samim unosom tražbine u temeljni kapital društva tužitelja ad. 1. Naime, predmetno stjecanje dionica nije izvršeno radi namirenja vjerovnika samim unosom tražbine u temeljni kapital dužnika, već je isto isključivo privremenog karaktera radi postizanja cilja – prodaja dionica za određenu cijenu. Tražbina tuženika ad. 2. smatrat će se namirenom, sukladno odobrenoj predstečajnoj nagodbi, tek u trenutku kada isti zaprimi dogovorenu kupoprodajnu cijenu za dionice tužitelja ad. 1. Nesporno je da do te prodaje još nije došlo.

5. Prema odredbi čl. 187. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 20/90, 27/90, 35/91, 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; u daljnjem tekstu: ZPP) tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave. St. 2. istoga članka je određeno da se takva tužba može podići kad je to posebnim propisima predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosno ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe.

6. Ovaj sud je nakon provedenog postupka odnosno uvida u svu dokumentaciju koja prileži ovom spisu predmeta kao i spisu predmeta kojem je predmetna tužba bila prvotno uložena kao tužba glavnog miješanja – P-47/2018 – utvrdio kako tužitelji nemaju pravni interes za vođenje ove parnice a i, također, da je sama tužba nedopuštena zbog izostanka zakonske pretpostavke za podnošenje iste pa je stoga odbacio njihovu tužbu.

7. Razloge odbačaja predmetne tužbe, kako je ranije navedeno, nužno je promotriti sa dva aspekta.

8. Prvi aspekt se odnosi doista na pretpostavke iz ZPP-a za podnošenje deklaratorne tužbe – naime, naprijed citiranom odredbom čl. 187. ZPP-a predviđeno je podnošenje deklaratorne tužbe kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa odnosno istinitost ili neistinitost kakve isprave međutim u ovoj pravnoj stvari to tužitelji ne traže, već isključivo utvrđenje činjenice (ima li ili ne tuženik pravo nešto tražiti). Slijedom navedenoga, vođen i pozitivnom sudskom praksom (pa tako i VSRH Revt-144/2006),

ovaj sud smatra kako ta pretpostavka ovdje nije ispunjena, što izravno utječe na procesnu dopuštenost tužbe.

9. Drugi aspekt nedopuštenosti ove tužbe odnosi se, po stavu ovoga suda, na nepostojanje pravnog interesa tužitelja za podnošenje ovakve tužbe odnosno za vođenje ovog i ovakvog postupka. Naime, u ovosudnom predmetu posl. br. P-47/2018 je pravomoćno odlučeno da nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja (ovdje tuženika ad. 1.) koji traži da se utvrdi da je prestala tražbina ovdje tuženika ad. 2. te da se naloži zemljišnoknjižnom odjelu brisanje zabilježbe hipoteke sa nekretnina u vlasništvu tužitelja ad. 1., a koja hipoteka osigurava tu tražbinu. U tom postupku je tužitelj (ovdje tuženik ad. 1.) tvrdio da je nakon sklopljene predstečajne nagodbe tražbina ovdje tuženika ad. 2. prema ovdje tužitelju ad. 1. prestala i to sjedinjenjem, međutim, navedeno nije osnovano, a kako je to pravomoćno utvrđeno u tom postupku. Razlozi koje je tamo tužitelj (ovdje tuženik ad. 1.) istakao u prilog svojih navoda su upravo i razlozi koje ovdje tužitelji ističu za dokazivanje osnovanosti svog tužbenog zahtjeva, a nesporno je kako je pravomoćno odlučeno da ti razlozi ne bi bili osnovani odnosno da tražbina tuženika ad. 2. nije prestala preuzimanjem dionica tužitelja ad. 1. već će prestati eventualnom prodajom istih pa iz tog razloga nema mjesta brisanju hipoteke koja osigurava tu tražbinu. Ovaj sud smatra kako ne postoji pravni interes tužitelja u ovoj pravnoj stvari, a kraj iznesenog pravnog stanja, za podnošenje ove tužbe.

10. Slijedom svega navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja i odbaciti tužbu tužitelja.

U Zadru 19. srpnja 2023.

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba u roku od petnaest dana od dana dostave istog. Žalba se podnosi ovom sudu pisanim putem u tri istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:

- Tužitelju po pun.
- Tuženicima ad. 1. i 2. po pun.

Broj zapisa: **9-3085a-8c178**

Kontrolni broj: **0ad39-4e6fc-3a303**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.